

A Tápiósági Papp Károly Általános Iskola 7. osztályos tanulói 2015. május 6-8-ig három emlékezetes napot töltött Felvidéken a Határtalanul pályázat támogatásából.

1. nap, szerda – UTAZÁS

Alig vártuk már, hogy elérkezzen az utazás napja. 7 órakor végre útnak indultunk Páll Laci bácsi vezette busszal. Elbúcsúztunk szüleinktől, és két segítőnkkel Kun Attila és Kiss Péter anyukájával elindultunk Szlovákiába.

Parassapusztán keltünk át a határon, ahol pénzt váltottunk be a majdani kiadások fedezésére.

Útközben Ottó bácsitól megtudtuk, hogy az elénk táruló hegyek csupán „kupacok” az itt élő emberek szerint. Az első vár, amit magpillantottunk a Leányvár, más néven Újvár volt.

Gyorsan telt az idő, s megérkeztünk utunk első állomására: **Selmecbányára**. Szlovákul *Banská Štiavnica*, magyarul gyakran csak *Selmec* néven említették. Az egykori Magyar Királyság egyik legjelentősebb bányavárosa volt, ahol ezüstöt és aranyat emeltek ki a föld mélyéből. A város a Selmeci-hegység völgykatlanába húzódik meg. A festői fekvésű utcái más-más szinten, teraszosan alakultak ki.

Tájékoztatói csapatverseny térkép segítségével megkerestük a város nevezetességeit, s eljutva az Evangélikus Líceum épületéhez megemlékeztünk Petőfi Sándorról és koszorút helyeztünk el a bejárat kapujához.

A város alapítását illetően több legenda is létezik, a legismertebb szerint a város mellett található ezüst- és aranylelőhelyeket két szalamandrának köszönhetően találta meg egy Sebenitz nevű pásztor az Óhegy lábánál. A Leányvár impozáns épületében gyönyörködtünk, majd az Óvár felfedezése következett.

Idegenvezetőnkől megtudtuk, hogy a *Klopacska* magyarul kopogó, lármafát jelent, az 1681-ben, a reneszánsz és barokk stílusban készült épületéből évszázadokon át hívták a bányászokat a munkába, és a klopacska hangja kísérte őket az utolsó útjukra.

A sok nevezetesség láttán alig vettük észre, hogy már délután van. Rövid utazás után megérkeztünk **Garamszentbenedekre**.

A Garam fölé magasodó dombon álló kéttornyú bencés vártemplom a kolostor épületében gyönyörködtünk. A gótikus templom a közép-európai kora gótika egyik legszebb emléke, főkapuzata a jáki templom bejáratának szépségével vetekszik. Kun Attila kiselőadását meghallgatva, megtekintettük a templombelső felépítését, s a kerengőben Ottó bácsitól újabb ismeretekkel gazdagodtunk.

Lassan közeledett az este, s még várt ránk program. Tápióság tesvérfaluja **Pográny**. Bemutató estén bemutattuk az általunk összeállított magyarországi végvárakról szóló prezentációnkat. Megajándékoztuk az iskola tanulóit társasjátékokkal: scrabble és activity játékokkal.

Az est hátralevő részében társasjáték-vetélkedőre hívtuk a pogrányi diákokat, majd személyesen is megismerkedtünk velük.

Útban hazafelé rövid pihenőt tartottunk Nyitrán. Késő este érkeztünk szálláshelyünkre, Zsérére. A falusi turizmus keretében, négy csoportban, különböző családoknál foglaltuk el szállásunkat. Finom vacsora elfogyasztása után, fáradtan tértünk nyugovóra.

2. nap, csütörtök

A közösen elfogyasztott finom és bőséges reggeli után ismét izgalmas és feledhetetlen nap következett.

Megálltunk Pogrányban és ajándékkönyveket adtunk át a felvidéki társainknak. A pogrányi diákokkal együtt közösen utaztunk az újabb uticélunk felé.

A Felvidék legszebb, csodálatosan felújított várkastélyát, **Bajmócot** ismerhettük meg. A várat a Thurzó és Pállfy család birtokolta. Az épület a romantikus francia várkastélyok hangulatát idézi. Együtt megtekintettük

XXII. Nemzetközi Szellem- és Kísértet Fesztivál programját, amely nemcsak a félelmetes, de egyben ijesztő és mulatságos is volt

A pogrányi diákokkal közös vetélkedőt tartottunk a felvidéki főnemesi családokról és az általuk birtokolt várakról. Megtekintettük a több mint 700 éves Mátyás király hársfáját.

Fáradtan ugyan, de nagy lelkesedéssel ültünk ismét a buszra, s indultunk **Trencsén** felé.

Mikor megérkeztünk, közös sétát tettünk a belvárosban, majd megtekintettük a várat, amelyet a magyar királlyal szembeszálló magyar főúr, Csák Máté is birtokolt. A vár jelentős szerepet játszott az Árpád-házi királyokat követő időszakban, majd a Rákóczi szabadságharc idején is. Számos jelentős család is birtokolta. Befejezőként közös csoportképet készítettünk a város főterén. Útban a szállásunk felé a buszból megcsodáltuk Beckó várát.

Már este lett, amikor Pogrányba értünk, ahol közös beszélgetést néptánc és népdaléneklés követte. Hamar el kellett búcsúznunk vendéglátóinktól, mert már későre járt, és indultunk vissza a szállásunkra.

A vacsora után Ili néni és Huszár Liliána megnyitotta a *Határtalanul Tápióság* Facebook a oldalt, ahová képeket töltöttünk fel, s már ezen estén sokan keresték fel, s az oldalkedvelések száma is nőtt.

3. nap, péntek

A harmadik nap, egyben az utolsó következett. Összepakoltunk, s a közösen tartott finom reggeli után elbúcsúztunk a szállásadóinktól, s indultunk **Pogrányba**. Miután 8-án Szlovákiában ünnep van, csak rövid órát töltöttünk a diákok társaságában. A közös éneklés és ajándékozás után végleg elbúcsúztunk egymástól

Buszra szállva egy órás út során megérkeztünk **Nagyszombatra**. Sétát tettünk az egykori királyi városban. Meghallgattuk Gendur Sándor kiselőadását a magyar város történetéről, Pázmány Péter szerepéről a magyar művelődéstörténetben és ellenreformációban. Megkoszorúztuk Pázmány Péter emléktábláját, aki az első egyetemet alapította Nagyszombaton.

A városnézés a Szent Miklós plébániatemplomban, majd a Városháza és Tűztoronynál folytatódott.

Ismét buszra szállva utunk végső állomása **Pozsony** következett. Szikrázó napsütésben érkeztünk meg Szlovákia fővárosába. Megnéztük a várat, s teraszáról gyönyörködtünk a csodálatos kilátásban a Dunára és a városra.

Betértünk a Szent Márton Dómtemplomba, ismertebb nevén Koronázó templom, ahol a Habsburg-házi magyar királyokat koronázták. A templomban látható ólomból kiöntött Toursi Szent Márton és a koldus szobrot Donner György Rafael készítette 1734-ben. Itt nyugszik a templom katakombáiban sok híres ember, köztük Pázmány Péter is.

Tíz király, egy királynő és nyolc királyi feleség lett itt megkoronázva, kik egyúttal a cseh és német királyi rangot is viselték és büszkélkedhettek ugyancsak a Német-római Császárság koronájával.

Mielőtt végleg búcsút vettük e híres várostól, kaptunk egy óra szabadprogramot, amit nézelődéssel, fagy-lalozással töltöttük.

Az úton hazafelé áttekintettük, összefoglaltuk az elmúlt napok eseményeit, felidéztek az emlékeket, az új ismereteket a felvidéki magyar várakról és városokról, Magyarország és ezen belül Felvidék történelméről a Habsburg-házi magyar királyokról. Tanáraink tesztet töltettek ki, amellyel ellenőrizték a kiránduláson tanult új ismereteket. Az úton folyamatosan töltöttük fel a Facebook oldalunkat, és az iskola web oldalát.

Rajkánál átlépve a határt este 7 órára érkeztünk meg kis falunkba. Boldogan, élményekkel teli, de mégis szomorúan tértünk haza.

Kár, hogy ilyen hamar vége lett!

Készítették: a 7. osztályos tanulók